

Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΦΥΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ο πόλεμος είναι αποκλειστική ιδιότητα τού ανθρώπου. Όπως όλες οι θεμελιώδεις ιδιότητές του, τού είναι αναφαίρετη. Αλλά και όπως όλες τις άλλες, την θνητότητά του π.χ., ο άνθρωπος την αμφισβητεί, την λοιδορεί, την απορρίπτει, την αντιμάχεται με όποιους τρόπους μπορεί, για να καταφέρει να την αντέξει, να την διαχειριστεί, ακόμη και να την διαψεύσει. Το αποτέλεσμα όλων των προσπαθειών του είναι η ίδια του η διάψευση, δηλαδή η αενάως επανερχόμενη επαλήθευση τής ματαιοπονίας του, αφού είναι ο ίδιος αυτός που την αποκαλύπτει ως ματαιοπονία με την ίδια την αέναη επαναφορά του σ' εκείνο που έχει ο ίδιος επανειλημμένως αρνηθεί ως κάτι κακό, απαράδεκτο, ακόμη και απάνθρωπο.

Ο πόλεμος ως ανθρώπινη αλήθεια, θα μπορούσε να γίνει, όπως και η θνητότητά του, ένας καταλυτικός μηχανισμός στα χέρια τού ίδιου του ανθρώπου, προκειμένου να μάθει και να καταλάβει, αλλά και να αποδεχθεί, το ποιος όντως είναι. Η αυτογνωσία όμως αυτή όχι μόνο δεν είναι υποφερτή από τον άνθρωπο, αλλά και, εξαιτίας της αδυναμίας του να την αντέξει, έχει ανέκαθεν αποκλειστεί, με την θέσπιση και καθιέρωση ποικίλων ψευδαισθήσεων οι οποίες φρόντισαν να τού εξασφαλίσουν προστατευτικές διεξόδους από την αντιμετώπιση τού Ανυπόφορου.

Στην «Τρωάδα», οι διέξοδοι αυτές έχουν εκ προοιμίου καταρριφθεί. Η τρισδιάστατη φωνή των τριών ηλικιών, μιλάει από εκεί όπου θα μπορούσε να μιλήσει το ίδιο το Ανυπόφορο.

Τρεις ηλικίες, τρεις γενιές, τα τρία στάδια τής σοφόκλειας πορείας, ένας πατέρας, ένας γιός κι ένας εγγονός, τρεις εξέχουσες μυθικές μορφές και τρεις τρέχουσες γήινες υπάρξεις, συνομολογούν στην αναγνώριση και στην παραδοχή τής αλήθειας, ότι ο πόλεμος είναι αυτοί οι ίδιοι και ότι χωρίς τον πόλεμο δεν θα ήσαν αυτοί που είναι.

Εντέλει, αυτή ακριβώς η αποδοχή και η διακήρυξή της τούς κάνει ανθρώπους. Τούς αίρει στο επίπεδο όπου η αναγνώριση τού Ανυπόφορου ως τού κατ' εξοχήν ανθρώπινου, αποκαθιστά τον άνθρωπο στην ολότητά του, και έτσι καθιστά εφικτή μίαν άλλη, αποκλεισμένη και καταδικασμένη μέχρι τώρα, πρόσληψή του.

Πρίαμος/ Έκτωρ / Αστυάναξ, συναποτελούν ένα όλον στην πλήρη σύνθεση τού οποίου ο πόλεμος έχει τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο.

Δημήτρης Δημητριάδης, 11.4.2016

